

Londra, 19 Ağustos 1965

Sevgili dostum,

Mektubu Anne'e yazdırıyorum, çünkü bu şekilde daha kolay okuyabileceksin. Çocukların oraya vardıklarından haber verdiğin 11'inde yazmış olduğun mektup için teşekkür ediyorum. Yolculuğu ve gösterdiğiniz sıcak karşılamayı yazdığı mektubu Zsuzsi'den de aldık. Kendini iyi hissedeceğinden hiç şüphem yoktu. Rahatlatıcı satırların için teşekkür ediyorum.

Umarım bu mektup hâlâ Viyana'dayken ulaşır sana. Açıkça itiraf ediyorum ki Budapeşte'ye çok da yazmak istemiyorum, çünkü orada sığınmacı Macarlarla irtibat sürdüren yabancıları pek sevmezler. Budapeşte'de çok akrabam ve arkadaşım olmasına rağmen tam da bu yüzden seninle hiçbir mesaj göndermiyorum onlara, çünkü seni de kolayca şüpheli kıldım. Şunu anla ki, komünistlere göre her yabancı şüphelidir, ayrıca sığınmacı Macarlarla irtibatla olanlar özellikle şüphelilerdir. Bu ilişki her ne kadar temiz ve samimi olsa da onların gözünde her zaman şüpheli kalacak. Adımı bile anma, çünkü onlar başka isimle olsa da, BBC'de onların takip ettikleri siyaseti gayri ahlakî ve köleliğin siyaseti olarak eleştirdiğimi ve yalanladığımı biliyorlar. Budapeşte'de Viyana'da Ödön Málnási'de kaldığından da bahsetme.

Hâlâ rahatsızlanmana ve hastalığına ameliyatla son verilmesi gerektiğine çok üzıldüm. Fakat öbür yandan Budapeşte'de tedavi göreceğinden dolayı içim rahatladı, çünkü uzun süre Batı'da kaldıktan sonra bugün de Macarların sadece matematikte dünyaca ünlü olmadığını, tıp bilimlerinde de en iyi olduklarını düşünüyorum. Bunu Ruslar bile bastıramadılar. Maalesef teknik alanda Macarların teknik gelişmesini engellemeyi başardılar.

Ayrıca – mektubundan anladığım kadarıyla – ciddi bir ameliyata girmeyeceksin ancak rahatsız edici. Ama iki haftadan daha uzun süre dinlenmeyi gerektireceğini düşünüyorum. Nekahet döneminde Macaristan'da kendini iyi hissetmeni ümit ediyor ve diliyorum. Bu mektubu okuduktan sonra yak, Macaristan'a yanında götürme. Biz bu arada İstanbul'daki akrabalarla mektuplaşmaya devam edeceğiz.

Sevgiyle selamlarım

Eski dostun,

Ödön